

Barbara i Adam Podgórcy

Kalendarium Godulowe 1748 – 2019

Pomysł opracowania kalendarium, zawierającego jak najwięcej dat dotyczących życia i działalności Karola Goduli (Carl Godulla *vel* Karl Godulla), przyszedł nam do głowy dość dawno temu. Usiłowaliśmy zainteresować pomysłem inne osoby, niestety bezskutecznie, dlatego sami podjęliśmy się przedsięwzięcia.

Pierwsza wersja kalendarium była gotowa w 2008 roku, w 160. rocznicę śmierci Karola Goduli. Zamieściliśmy ją w Internecie¹, gdzie – mimo niedoskonałości - została dostrzeżona i doceniona. Widnieje w bibliografii źródłowej powieści Krzysztofa Lewandowskiego: *Zostać milionerem według Karola Goduli* [Katowice 2010] i ponownie w powieści: *Karol Godula. Zostać milionerem* [Warszawa 2014]. Skorzystał z niej także Damian Dyga, pisząc w 2012 r., jako student Uniwersytetu Śląskiego, pracę magisterską pt. *Antropologiczne narracje o Karolu Goduli*. Po przystosowaniu do potrzeb wydawniczych znalazła się również w opracowaniu zbiorowym pod redakcją Łucji Staniczek i Haliny Nocoń: *W kręgu Karola Goduli. Informacje i inspiracje dydaktyczne*. [Katowice 2012²].

Niniejsza wersja kalendarium jest najbardziej aktualną, według obecnego stanu posiadanej przez nas wiedzy. Poza informacjami dotyczącymi samej postaci Karola Goduli, przynosi szereg istotnych - w naszej opinii - wiadomości o faktach zaistniałych po jego śmierci oraz dziejących się współcześnie. W porównaniu do wersji poprzedniej zawiera zapisy skorygowane, poprawione oraz zupełnie nowe informacje.

Potrzeba w miarę pełnego i dokładnego zestawienia dat i faktów jest oczywista – coraz większe zainteresowanie postacią Karola Goduli, „Króla Węgla i Cynku”, ze strony różnych środowisk i kręgów osób. Niestety wiele publikacji podaje rozmaite, wybiórczo potraktowane fakty, często mylne, a jeszcze częściej sprzeczne. Informacje te są później bezkrytycznie powielane w artykułach prasowych, w tworzonych amatorsko witrynach internetowych, a nawet w opracowaniach silących się na pozory naukowości.

Chcielibyśmy, aby zestawienie przez nas prezentowane stanowiło pomoc w tym względzie. Staraliśmy się najrzetelniej, jak to tylko było możliwe, zebrać wszelkie dostępne nam fakty, zweryfikować je (również w miarę możliwości), i w ujęciu chronologicznym przedstawić.

Bylibyśmy megalomanami twierdząc, że ustrzeżliśmy się jakichkolwiek błędów, że przytoczone przez nas daty i fakty są w pełni prawdziwe, kompletne i niepodważalne. Godulologia, jak ośmielamy się nazwać - wcale nie żartując – zarysowaną ostatnio rozległą gałąź wiedzy, zajmującą się Karolem Godulą w wielorakich aspektach (historycznym, socjologicznym, ekonomicznym, kulturowym, psychologicznym), z pewnością poczyniła dopiero pierwsze kroki. Wierzymy, i w głębi duszy liczymy na kolejne odkrycia pamiątek po Karolu Goduli, dokumentów archiwalnych, które nie do końca zostały przewertowane, ani w Polsce, ani w innych krajach, na pojawianie się kolejnych opracowań i materiałów przyczynkarskich.

Dlatego serdecznie zapraszamy potencjalnych czytelników do podzielenia się z nami swoją własną wiedzą, wyrażaną krytyką albo - na co mamy cichą nadzieję - aprobatą, ale przede wszystkim na uzupełnianie, poprawianie i rozszerzanie kalendarium Godulowego.

¹ <http://www.podgorscy.info>

² Faktycznie książka ukazała się w kwietniu 2013 r.

Wydaje się nam istotnym i koniecznym przekazanie czytelnikom następującej uwagi autorskiej. W cytatach odnoszących się do biografii Karola Goduli stosujemy oryginalną, zgodną z dokumentami pisownię nazwiska: **Godulla**. W pozostałych zapisach przyjęliśmy polską pisownię: **Godula**.

1771	Przyszowice (<i>Preiswitz</i>): Nazwisko Godulla pojawia się po raz pierwszy w spisie komunikantów kościoła w Przyszowicach.
23 X 1773	Wieszowa (<i>Wieschowa</i>): ślub Józefa Goduli (<i>Joseph Godulla</i>) – dozorca lasów, wyższego urzędnika leśnego (<i>Waldbetreuer</i>) w Makoszowach i Franciszki (<i>Franzeska</i>) Hanisch ³ , córki nauczyciela Antona Hanischa z Wieszowej. Świadkowie: Joseph Borówka (<i>Borowka</i>), gajowy z Zabrza i Stanislaus Szczyrba, rektor z Wieszowej.
1775-1792	Joseph Godulla dzierżawi dobra makoszowskie.
29 I 1775	Makoszowy (<i>Makoschau</i>): Urodziny Marianny Godulla. Chrztu udzielił ks. Melchior Opolski ⁴ w dniu 30 stycznia 1775 r. Zapis w metryce parafialnej: <i>Ist dem Jäger Joseph Godulla von seinem Eheweibe Francisca, geborenen Tochter des Anton Hanik aus Wieschowa, eine Tochter geboren worden und ihr Name Marianna beygelegt worden</i> ⁵ . Rodzice chrzestni: Augustyn von Werner ⁶ , syn generała-porucznika Paula Wenera i Julianna de Ziemietzky, córka Georga, pana na Makoszowach.
28 II 1777	Makoszowy (<i>Makoschau</i>): urodziny Joanny (<i>Johanna</i>) Goduli (<i>Godulla</i>), późniejszej Gottwald (mąż: Ferdynand Gottwald z Raciborza). Chrzest odbył się 1 marca. Rodzicami chrzestnymi byli: August von Werner i Jeanette Schimonsky, córka von Szymońskiego ⁷ , właściciela Paniowa Wielkiego ⁸ .
11 XI 1779	Makoszowy (<i>Makoschau</i>): Urodziny Franciszki (<i>Francisca</i>) Goduli (<i>Godulla</i>), późniejszej Neuverth (mąż: Jan Neuvert z Frysztatu; niem.: <i>Freistadt</i> , czes.: <i>Fryštat</i>). Chrzest w Przyszowicach (<i>Preiswitz</i>). Rodzice chrzestni: Augustin von Werner i Augustine Geierin z Przyszowic (<i>Preiswitz</i>).
8 XI 1781	Makoszowy (<i>Makoschau</i>): Urodziny Karola (<i>Carl</i> ⁹) Goduli (<i>Godulla</i>), pierwszego syna, czwartego z kolei dziecka w rodzinie. Ochrzczony i wpisany do ksiąg metrykalnych parafii w Przyszowicach. Rodzice chrzestni: Augustyn von Werner, syn generała-leutnanta właściciela Bujakowa (<i>Bujakow</i>) i Przyszowic (<i>Preiswitz</i>) oraz Augustyna Geierin z Przyszowic (<i>Preiswitz</i>). Wypis z metryki: <i>Den. 8. Nov.[ember] 1781. Makoschau. Ist des Herrschafft. Waldbereuthers Joseph Godula von seinen Eheweibe Francisca, geboren Hanisch [poprawiono na Hanik], heunt [heute?] früh gegen 1. Uhr geböhrenes Söhn von obgedachtem Pfarrer getauft und demselben der Name Carl beÿgelegt worden. Levantes waren: Augustus de Werner, Sr. Excell[enz] des H. [err] General-Lieutenant v.[on] Werner H. [err] Sohn, und Augustine Geierin Kammer Jungfer beÿ Ihro Excellenz der</i>

³ MGG na str. 7 podaje nazwisko Hanik

⁴ Oppolsky.

⁵ Za Drobny s. 179

⁶ Był chrzestnym wszystkich dzieci Godullów, co zostało poświadczane w metrykach urodzin.

⁷ Louis von Schimonsky.

⁸ Drobny podaje. s. 179 Julianna de Ziemietzky, des George von Ziemietzky auf Makoschau Fräulein Töchter.

⁹ W literaturze i dokumentach wymieniany również jako Karl.

	<p><i>frau Generalin von Werner</i> (Księga metryk. Ab anno 1765 ad 1783. pag. 128.)¹⁰</p> <p>Wysuwamy mniemanie, że imię Carl otrzymał Godula na pamiątkę krewnego jego ojca, może brata ojca (stryja), Carla Goduli, wymienionego w księgach metrykalnych parafii w Wieszowej (<i>Wieschowa</i>). Mianowicie: 4 czerwca 1792 r. odnotowano w Wieszowie urodzenie Karola Sczyrby, syna Antoniego i Józefy z domu Blumental. Chrzestnymi dziecka byli: mieszkający w Wieszowie. Karol Godula wraz ze swoją żoną Marianną¹¹.</p>
około 1784	Józef Godula wydzierżawia majątki ziemskie Makoszowy (<i>Makoschau</i>) i Ligotę Zaborską (<i>Ellguth-Zabrze</i>). W aktach gruntowych: „ <i>Grundakten des Gutes Wieschowa, Band I, Gruntenbuchamt Beuthen-Land</i> ” znajduje się zapis, że Joseph Godulla był dzierżawcą tych dóbr w latach 1784-1792.
26 VI 1792	Przyszowice (<i>Preiswitz</i>): ślub Marianny Goduli z baronem Augustem (<i>Augustin</i>) Janem de Lengsfeld, właścicielem dóbr w Gliwicach i Kętach.
1792	Przyszowice (<i>Preiswitz</i>): Spis komunikantów kościoła w Przyszowicach po raz ostatni notuje rodzinę Godulów: <i>Joseph Godulla, Pächter des Gutes Makoschau, dessen Ehewirthin Fransisca, geborene Hanischin, dessen Kinder: Marianna, Johanna, Francisca und Karl</i> ¹² . W tym roku Karol Godula w wieku lat 11. przystępuje po raz pierwszy do komunii świętej
? do 1792	Przyszowice (<i>Preiswitz</i>): Karol Godula uczęszcza do szkoły ludowej, parafialnej, w Przyszowicach.
1792	Rodzina Godulów opuszcza Makoszowy (<i>Makoschau</i>) w związku z wydzierżawieniem majątku ziemskiego w Gorzyczkach (<i>Klein Gorzitz</i>).
1797 (?)	Gorzyczki (<i>Klein Gorzitz</i>) koło Raciborza: urodziny brata Karola – Ernesta Goduli (<i>Ernst Godulla</i>). Rodzice chrzestni: pułkownik kirasjerów von Kamienitz i jego małżonka Sophie (Zofia), z domu Eichendorff.
1797 ¹³	Rudy Wielkie ¹⁴ (<i>Gross Rauden</i>): Karol Godula przenosi się do szkoły realnej ¹⁵ <i>Hauptschule</i> , OO Cystersów, przy klasztorze w Rudach Raciborskich (Rudy Wielkie – <i>Gross Rauden</i>).
1797	Gorzyczki (<i>Klein Gorzitz</i>): wesele Franciszki Goduli z Janem Neuvert z Frysztaku; niem. <i>Freistadt</i> , czes. <i>Frýštat</i>).
po 1797	Józef Godula dzierżawi majątek Gaszowice (<i>Gaschowitz</i>) w Rybnickiem, którego właścicielkami były siostry od Świętego Ducha z Raciborza. Po sekularyzacji majątku w 1810 roku, Godulowie dalej mieszkali w Gaszowicach, ale nie wiadomo, czy w dalszym ciągu dzierżawili dobra gaszowickie.
1798	Rudy (<i>Rauden</i>): Karol Godula kończy naukę w szkole realnej ¹⁶ .
1798/99	Opawa (<i>Opava</i> , niem. <i>Troppau</i>): Karol Godula uzupełnia wiedzę w <i>Hauptschule</i> (gimnazjum), wstępując do IV klasy.

¹⁰ Archiwum Archidiecezjalne w Katowicach, sygn. 50/449 pag.128.

¹¹ <https://familysearch.org/pal:/MM9.3.1/TH-1-17392-74887-61?cc=2114433&wc=M99D-4H8:n1438157023>

¹² Drobny, ZS. s. 179

¹³ J. S. Dworak: w *Perspektywiczna ocena działalności Karola Goduli w: Szkice o Karolu Goduli*, Ruda Śląska 1974 mps s, 1, podaje rok 1802.

¹⁴ Nazywane także Rudami Raciborskimi.

¹⁵ W niektórych opracowaniach używana jest nazwa gimnazjum.

¹⁶ Józef Schyska w publikacji *Z biedaka bogacz. Karol Godula w: „Górnik” nr 23/1995* podaje, że po skończeniu tej szkoły, praktykował przez 5 lat w majątku szwagra, męża swej siostry Marianny w Wilchwach. Brak jest źródła tej informacji. Żadna inna biografia nie wymienia takiego faktu.

1799	Opawa (<i>Opava</i> , niem. <i>Troppau</i>): Karol Godula uzyskuje świadectwo ukończenia IV klasy szkoły (gimnazjum) w Opawie.
1799/1800	Opawa (<i>Opava</i> , niem. <i>Troppau</i>): Prawdopodobnie Karol Godula uczęszcza do V klasy Hauptschule w Opawie.
1800? 1801? lub 1802 ¹⁷	Pławniowice (<i>Plawniowitz</i>): Godula wstępuje na służbę do Carla Franza von Ballestrem (1750-1822) właściciela majoratu rudzko-biskupicko-pławniowickiego, w latach 1798-1822. Początkowo zatrudniony jest jako leśniczy (łowczy) albo urzędnik folwarczny w Pławniowicach.
10 VIII 1801	Najstarszy, zachowany dowód pracy Karola Goduli w dobrach Ballestremów - list od justycjariusza Jurczyka, protektora Goduli, wcześniej - syndyka klasztoru w Rudach ¹⁸ .
1802 (?)	Pławniowice (<i>Plawniowitz</i>): Przepuszczalne (raczej rzekome) okaleczenie Karola Goduli przez kłusowników ¹⁹ .
1802	Pławniowice (<i>Plawniowitz</i>) i Ruda (<i>Ruda</i>): Karol Godula zostaje pisarzem (aktuariuszem) sądu patrymonialnego w Pławniowicach, a następnie skarbnikiem (kasjerem) majątków w Rudzie i Złotogłowi; powinność pełni do roku 1806, zajmując się równocześnie sprawami policyjnymi, leśnymi i rolnymi oraz nadzorowaniem zakładów przemysłowych całego majoratu ²⁰ .
1802-1806	Karol Godula podejmuje starania w kwestii uzyskania powiększenia pola górniczego kopalni węgla kamiennego „Brandenburg” w Rudzie.
od 1804	Karol Godula, na równi z rządcą majątku w Rudzie – Karwatem (niem. <i>Karwath</i>), podpisuje kurendy sejmiku powiatowego w Bytomiu.
do 1806	Karol Godula wymieniany jest jako kasjer majątku w Rudzie.
1806	Karol Godula kieruje zarządem gospodarczym w Rudzie ²¹ .
1806 ²²	Karol Godula osiedla się w tzw. domu Goduli obok „zamku” Ballestremów w Rudzie.
około 1807 por. 1801	Karol Godula zostaje rzekomo okaleczony przez kłusowników ²³ (?) ²⁴ .
1807 ²⁵	Ruda: Karol Godula buduje cegielnię w Rudzie oraz kolejkę konną z wywrotkami, prowadzącą z glinianki do cegielni.

¹⁷ R. Kowalski i D. Reclaw wymieniają datę 1800. K. Urbanek podaje datę 1802. Data ta jest najbardziej prawdopodobna, gdyż Ballestrem w piśmie z dnia 22VIII 1816 r. pisze: *Karol Godulla pełni służbę oberamtmana u mnie od przeszło 14 lat*, za: J. S. Dworak *Wypowiedzi o Karolu Goduli osób współczesnych*, w: *Biografika Rudy Śląskiej*.

¹⁸ Odpis znajduje się w Pracowni Zbirów Specjalnych Biblioteki Śląskiej w Katowicach w teczce: Jan Stefan Dworak: Wypisy ze źródeł do monografii Karola Goduli, sygn. R 1807 R.

¹⁹ Zapis o tym fakcie ma się prawdopodobnie znajdować w kronikach parafii Rudno. Niestety mimo dwukrotnych poszukiwań w 2013 i 2014 r. nie udało się nam zlokalizować tej noty.

²⁰ Na podstawie dostępnej literatury nie sposób wyznaczyć dokładnych cezur objęcia i piastowania konkretnych funkcji w konkretnych dobrach. Biografowie wymieniają rozmaite daty z przedziału 1801 – 1809. Dla przykładu: *W 1808 r. Godula obejmuje stanowisko zarządcy w Rudzie, Biskupicach i Pławniowicach, zarządzając zarówno folwarkami, jak i zakładami produkcyjnymi*. Elżbieta Szubert. *Karol Godula (I). Wybitni ludzie dawnego Bytomia*, „Życie Bytomskie” nr 33 (1529) 18 VIII 1986, s. 3 J. S. Dworak podaje, że Godula rozpoczął pracę zawodową w administracji gospodarczej hrabiego Ballestrema w 1801 roku w Rudzie, a dopiero potem w administracji majoratu

²¹ J. Dworak: Szkice o Karolu Goduli, s. 1

²² Podawana jest również data 1807 przez K. Urbanka oraz około 1808 r., przez inne opracowania.

²³ Jakoby zapis o tym istnieje w kronikach parafii Rudno.

²⁴ Zdarzenie to jest kwestionowane przez rzetelnych biografów Goduli, na rzecz przypuszczenia o okaleczeniu go po roku 1813 przez landszturmistów. Godula, rzekomo wcześniej (1807 lub 1808) okaleczony przez kłusowników, jako kaleka nie mógł współdowodzić oddziałem bytomskim pospolitego ruszenia (*Landsturm*).

²⁵ Podawana jest data 1822.

od 1808	Ruda: Karol Godula zostaje mianowany rządcą (<i>Verwalter</i>) majątku Ballestrema w Rudzie (folwarki w Rudzie i Złotogłowie). Sprawuje bezpośredni nadzór nad rolnictwem, leśnictwem i przemysłem oraz policją dominialną. Nadzoruje również sprzężone z folwarkami rudzkimi zakłady: świeżarki w Pławniowicach, wielkie piece w Rudzie i Halembie oraz kopalnie węgla kamiennego w Rudzie. Rozwija aktywną i owocną działalność przemysłową.
1808	Bytom (<i>Beuthen</i>): Karol; Godula dwukrotnie zastępuje Carla Franza Ballestrema w zebraniach stanów bytomskich.
1808	Karol Godula rozpoczyna ożywioną działalność gospodarczą skierowaną na poszukiwanie węgla kamiennego oraz uzyskiwania nadań górniczych. W rezultacie pozyska dla Carla Franza Ballestrema o dla siebie 40 nadań pól węglowych w Rudzie i okolicy.
1808	Karol Godula uzyskuje dla Carla Franza Ballestrema nadanie górnicze „Bessere Zukunft”.
1808	Karol Godula uzyskuje dla Carla Franza Ballestrema nadanie górnicze „Johannessegen”.
1808	Karol Godula dokonuje spostrzeżenia, że hałdy po starych kuźnicach żelaza stanowią doskonały surowiec do fabrykacji cynku.
1809	Józef Godula przenosi się do Gaszowic (<i>Gaschowitz</i>), wydzierżawiając miejscowy majątek ziemski.
1809	Ruda: Carl Franz Ballestrem mianuje Karola Godulę amtmannem (ekonomem) w majątku dworskim Ruda – Złotogłów.
1809 ²⁶ -1846	Karol Godula zamieszkuje w chacie ²⁷ przy zamku rudzkim w Rudzi e.
1810	Ruda: Prawdopodobnie Karol Godula rozpoczyna samodzielne eksperymenty chemiczne zmierzające do wyodrębnienia cynku ze złóż wielkopieczowych i galmanu oraz podejmuje starania o uzyskanie dla Carla Franza Ballestrema koncesji na budowę cynkowni.
1810	Karol Godula uzyskuje dla Carla Franza Ballestrema nadanie górnicze drugiego pola kopalni węgla „Dobre Żeglowanie” (<i>Gute Schiffahrt</i>).
29 II 1812	Karol Godula uzyskuje dla Carla Franza Ballestrema koncesję na budowę w Rudzie huty cynku „Karol” (<i>Carl</i>), o pięciu podwójnych piecach i produkcji rzędu 3000 – 4000 centnarów rocznie. Hutę wznosi J. F. Wedding. Była ona czwartym w kolejności powstania zakładem cynkowym na obszarze Śląska pruskiego, jednak szybko zdobyła pozycję dominującą, pod względem skali produkcji. Około 1825 roku uznawana za jedną z czołowych cynkowni w Europie.
1812	Prawdopodobnie Carl Franz Ballestrem udziela Karolowi Goduli pozwolenia na bezpłatne pobieranie tzw. grzyba wielkopieczowego w Rudzie i Pławniowicach. Stawia to Godulę na pozycji dostawcy surowca do produkcji cynku i zapewnia mu zyski z tego tytułu. Surowiec z hałd podlegających dyspozycji Goduli, stanowił główny surowiec dla huty Lydygonia (własność Donnersmarcków) ²⁸ .

²⁶ Rok 1809, jako moment sprowadzenia Goduli do Rudy, podaje *Monografia Gminy Goduli*, red. J. Stolarz, Godula 1934, s. 9.

²⁷ Obecnie przekonanie o starej chacie jest kwestionowane odkryciami archeologicznymi i ustaleniami archiwalnymi. Godula zamieszkał w okazałym budynku dworskim, znakomicie wyposażonym.

²⁸ Krystyna Jaworska-Cygorijni: *Produkcja cynku z rud galmanowych w XIX wieku na ziemiach polskich*, Wrocław -Warszawa – Kraków – Gdańsk – Łódź, 1969, s. 1

przed 1813	Karol Godula zostaje powołany przez władze publiczne okręgu bytomskiego na komisarza dystryktu policyjnego na Rudę (<i>Ruda</i>) i Biskupice (<i>Biskupitz</i>).
8 I 1813	Śmierć matki Karola Goduli w Gaszowicach (<i>Gaschowitz</i>). W rejestrze pogrzebów parafii w Lyskach (<i>Lisski</i>), zapisano: W rubryce II. <i>Begrabnis Tag. 1813: 12 Januar 1813</i> ; w Rub. III; <i>Aus Gaschowitz Franciska Ehefrau des Guthspächters Joseph Godulla, gest. 8. Jan.</i> ; Rub. IV: <i>59 Jahr 3 Mon.</i> ; Rub.: <i>An Magenverherung</i> ²⁹ . Pogrzeb nastąpił 12 I. 1813 roku na cmentarzu w Lyskach. Grób istnieje do dzisiaj.
1813	Karol Godula udziela pożyczki własnemu ojcu, Józefowi Goduli, dzierżawcy majątku Gaszowice (<i>Gaschowitz</i>).
1813	Powołanie Karola Goduli na podkomendanta Landsturmu ³⁰ w powiecie bytomskim. Oddziały pospolitego ruszenia powstały po odezwie Fryderyka Wilhelma III, wydanej 17 III 1813 r. we Wrocławiu, wzywającej poddanych do walki z Napoleonem I.
1814	Karol Godula udziela pożyczki księżnej Sułkowskiej ³¹ na Mysłowicach.
1814 ³² lub 1815	Ruda: Carl Franz Ballestrem mianuje Karola Godulę oberamtmannem (<i>Oberamtman</i>) w majoracie rudzko-biskupicko-pławniowickim, odpowiedzialnym za sądownictwo wiejskie, sprawowanie władzy policyjnej w funkcji komisarza dystryktu oraz za pełnienie funkcji poborcy podatkowego.
4 II 1815	Pławniowice (<i>Plawniowitz</i>): Carl Franz Ballestrem w nagrodę za zasługi, aktem sądowym obdarza Karola Godulę 28 kuksami wolnymi huty „Carl” (z ogólnej liczby 128 kuksów), co staje się załączkiem późniejszej fortuny Goduli. Godula uzyskuje jednocześnie status głównego dostawcy surowców tej huty, tj. grzyba wielkopiecowego z hałd po hutach żelaza oraz rudy cynku -galmanu.
22 IX 1816	Pławniowice (<i>Plawniowitz</i>): Carl Franz Ballestrem sporządza umowę stabilizującą Karola Godulę na dożywotniej posiadzie w administracji majoratu, zapewnia mu emeryturę w wysokości dotychczasowych dochodów w gotówce i deputatach oraz „mieszkanie w zamku” ³³ . Dokumentem podnosi zarazem zasługi Goduli i wyraża zadowolenie z jego pracy.
16 III 1816	Gaszowice (<i>Gaschowitz</i>) koło Rybnika: śmierć Józefa Goduli w majątku wydzierżawionym - wtedy już - przez Karola Godulę. W rejestrze pogrzebów parafii w Lyskach (<i>Lisski</i>), zapisano: W rubryce II. <i>Begrabnis Tag. 1816: 19 März 1816</i> ; w Rub. III; <i>Aus Gaschowitz ist der Guthspächter Joseph Godulla begraben worden, gestorben ist 16 März.</i> ; Rub. IV: <i>86 Jahr alt.</i> ; Rub.: <i>Alterswegen</i> ³⁴ . Pogrzeb nastąpił 19 III 1816 roku na cmentarzu w Lyskach. Zmarły pozostawia w spadku dzieciom: 3330 talarów gotówki i grunty warte 2860 talarów ³⁵ .

²⁹ Dosłownie: rozstrój żołądka; należy upatrywać biegunki, jako objawu poważnej choroby.

³⁰ W wielu publikacjach mylnie podawana jest nazwa Landwehry.

³¹ Żona księcia Jana Nepomucena Sułkowskiego, z domu baronesa Ludwika Lariss (ur. 1786, zm. 3 marca 1848)

³² J. S. Dworak podaje rok 1813; J.S. Dworak: *Znaczenie Karola Goduli dla Rudy Śląskiej*, s. 4, w: *Biografika Rudy Śląskiej*.

³³ J. S. Dworak *Wypowiedzi o Karolu Goduli osób współczesnych*, w: *Biografika Rudy Śląskiej*.

³⁴ Domniemanie: skutek starości.

³⁵ Według D. Reclawa [Rec;135] Spadek po rodzicach K. Goduli wynosił 7700 talarów.

1817	Karol Godula jest w Rudzie oberamtmanem – zarządcą majątku dziedzica Carla Franza Ballestrema i jego zastępcą w sprawowaniu władzy dominialnej.
1817	Karol Godula podejmuje starania o nadanie pola górniczego galmanu pod nazwą <i>Nachbarwille</i> koło Miechowic, zakończone odmową władz górniczych, które objęły rejon miechowicki własnym polem rezerwowym.
1818? ³⁶	Pławniowice (<i>Plawniowitz</i>): Carl Franz Ballestrem mianuje Karola Godulę głównym pełnomocnikiem, a na wypadek zgonu - egzekutorem swojego testamentu oraz prawnym opiekunem jego dzieci.
1819	Karol Godula uzyskuje dla Carla Franza Ballestrema nadanie kopalni węgla kamiennego „Katarzyna” (<i>Catharina</i>) w Rudzie.
1819	Pławniowice (<i>Plawniowitz</i>): Carl Franz Ballestrem zapisuje Karolowi Goduli w testamencie zatrudnienie do końca życia, złoty zegarek i konie do powozu. Gdyby Godula zrezygnował z zatrudnienia, zapewnia mu pełne wynagrodzenie i dożywotnie zarządzanie dobrami rudzkimi wraz z mieszkaniem w dworze rudzkim. ³⁷ Zobowiązania wobec Goduli zostały zapisane w księgach wieczystych i obciążały dobra w Oleśnie ³⁸ .
30 IV 1820	Pławniowice (<i>Plawniowitz</i>): Karol Godula otrzymuje generalne pełnomocnictwo od Carla Franza Ballestrema.
1821	Wystawienie pomnika nagrobnego na mogile matki Karola Goduli w Lyskach (<i>Liski</i>).
1821	Rozbudowa cynkowni „Karol” (<i>Carl</i>) o 10 kolejnych pieców podwójnych z 24 muflami.
1821	Karol Godula otrzymuje od Carla Franza Ballestrema kolejne 28 udziałów w hucie cynkowej „Carl” ³⁹ . (?)
1821	Karol Godula nabywa dla hrabiego Carla Franza Ballestrema pola górnicze w Rudzie: „Ludwig”, „Carl”, „Goldene Sonne”, „Carls Glück”, „Carls Segen”, „Eingetum”, „Dominik”, „Cäsar”, „Neue Hoffnung”, „Adam”, „Emanuel”, o łącznej powierzchni 4 780 miar górniczych.
1821	Karol Godula uzyskuje dla Carla Franza Ballestrema powiększenie nadania kopalni węgla kamiennego „Catherina” w Rudzie, do rozmiaru 1165 miar i uruchamia eksploatację.
1822	Pławniowice (<i>Plawniowitz</i>): Nadanie Karolowi Goduli tytułu inspektora przemysłu, górnictwa i hutnictwa w dobrach Carla Franza Wolfganga von Ballestrema.
28 III 1822	Komisja Generalna do spraw regulacji spraw własnościowych z Wrocławia w obecności Karola Goduli dokonuje uwłaszczenia chłopów w Rudzie. Dokumenty uzupełniono: 11 V, 7 VII, 22 VIII i 4 XI 1822. Komisja Generalna we Wrocławiu zweryfikowała ten akt 9. XII. 1836 r. ⁴⁰
1822	Karol Godula opracowuje plan geodezyjny kopalni galmanu „Maria”,

³⁶ Albo 1820

³⁷ Według Urbanka.

³⁸ Dokumenty zaginęły podczas działań wojennych w 1945 r.

³⁹ Dworak: *Karol Godula...* s. 55. Kwestia ta nie jest jednoznaczna. Według W. Ślęzak w: *Tajemnicze dzieje testamentu Karola Goduli*, s. 4, nastąpiło to w roku 1822. Natomiast w pracy *Joanna i Hans Uryk Schaffgotschowie...* W. Ślęzak, na s. 10. wymienia rok 1828, który nie może wchodzić w grę, gdyż darczyńca zmarł w roku 1822. Na dodatek na s. 11. pisze, że Godula w momencie śmierci był właścicielem 28 kuksów, zamiast 56, jak wynikałoby z rachunku.

⁴⁰ APK, Akta gruntowe sądu w Zabrze, dobra rycerskie Biskupice-Ruda, tom III (sygn. tymcz. 198), k. 334-337

	leżącej na styku Bytomia oraz gmin Miechowice (<i>Miechowitz</i>) i Bobrek (<i>Bobrek</i>), wykreślony następnie przez przysięgłego mierniczego górniczego Renscha.
5 VII 1822	Karol Godula występuje z podaniem o nadanie pola górniczego galmanu „Vorschung”, późniejszej kopalni „Maria” w Miechowicach.
6 II 1822	Karol Godula uzyskuje dla Carla Franza Ballestrema nadanie kopalni węgla kamiennego „Julius” w Rudzie (od 1852 roku w składzie scalonej kopalni „Carl Emanuel”, od 1890 roku w składzie cons. „Wolfgang”).
16 VII 1822	Karol Godula uzyskuje dla Carla Franza Ballestrema nadanie kopalni węgla kamiennego „Fabrique” w Rudzie (później w składzie cons. kopalni „Brandenburg”).
8 VII 1822	Karol Godula składa wniosek o nadanie pola eksploatacyjnego kopalni galmanu „Vorschung”.
1822	Karol Godula nabywa na okres przejściowy połowę udziałów w utworzonej przez siebie kopalni galmanu „Vorschung”, późniejszej kopalni „Maria” w Miechowicach i zostaje jej reprezentantem.
1822	Karol Godula uruchamia w Rudzie cegielnię i fabrykę szamotu, istniejącą do XXI wieku.
14 VIII 1822	Umiera Carl Franz Ballestrem, spadkobiercą zostaje jego młodszy brat – Carl Ludwig. Karol Godula zostaje jednym z dwóch wykonawców testamentu zmarłego.
przed 1823 - 1823	Karol Godula rezygnuje z pośrednictwa „Spadkobierców Gieschego” w eksploatacji galmanu i podejmuje decyzję o wydobyciu rudy na własną rękę, czego skutkiem staje się akt nadania kopalni „Maria”.
1823	Karol Godula przesyła do Wyższego Urzędu Górniczego we Wrocławiu sprawozdanie z działalności huty cynkowej Carl, zawierające bliższe informacje o zakładzie.
25 V 1823	Karol Godula wraz z kupcem wrocławskim i właścicielem Miechowic Franzem Aresinem nabywa w drodze nadania połowę udziałów – 61. kuksów kopalni galmanu „Maria” ⁴¹ w Miechowicach. Pełni rolę gwarka i oficjalnego reprezentanta kopalni ⁴² . Stanowi to kolejny krok do pomnażania fortuny Goduli,
1823 ⁴³	Karol Godula zakłada i uruchamia, jako wyłączny właściciel, kopalnię galmanu „Elżbieta” ⁴⁴ (<i>Elizabeth</i>) koło Bobrka.
1823	Karol Godula uzyskuje nadanie kopalni węgla kamiennego „Fabrique” w Rudzie.
1823	Karol Godula uzyskuje dla Ballestrema pozwolenie na powiększenie pola górniczego kopalni „Brandenburg” w Rudzie i uruchamia nowy szyb pozwalający na eksploatację pokładów węglowych z głębokości 85 m.
1823	Ruda: Karol Godula snuje pomysły wybudowania własnej huty cynku <i>Neue Zeit</i> („Nowy Czas”).
1824	Karol Godula nabywa kopalnię węgla kamiennego <i>Stein</i> w Orzegowie.
1824	Karol Godula uzyskuje dla Ballestrema powiększenie pola kopalni węgla kamiennego „Catharina” w Rudzie.
1824	Hrabia Ballestrem bierze od Goduli pożyczkę na hipotekę w wysokości

⁴¹ Nazwa od imienia Marii Aresie z domu Domes.

⁴² Według J. Dworaka: *Kamienie milowe w życiu Karola Goduli* [s.1], nastąpiło to w 1822 roku.

⁴³ Według Urbanka użytkował ją już w 1822 roku.

⁴⁴ Nazwa od imienia właścicielki Bobrka, Elżbiety Skupin.

	12 000 talarów ⁴⁵ .
od 1825	Karol Godula działa w roli organizatora koalicji przemysłowców górnośląskich. W imieniu producentów cynku, występuje do centralnych władz pruskich z postulatem ratowania przemysłu cynkowego, przed upadkiem grożącym na skutek kryzysu, na światowym rynku cynkowym. Odmawia jednak udziału w konfederacji zamierzającej do powołania syndykatu cynkowego.
21 V 1825	Karol Godula rozpoczyna prace szurfowe na miejscu późniejszej kopalni węgla kamiennego „Orzegów” (<i>Orzegow</i>).
1825	Karol Godula występuje o nadanie kopalni „Orzegów” (<i>Orzegow</i>), której pole leżało pod obszarem Orzegowa i Bytomskiego Czarnego Lasu.
1825	Ruda: kolejna rozbudowa cynkowni „Karol” (<i>Carl</i>) o trzy piece podwójne.
1826	Karol Godula zakupuje na licytacji majątek ziemski Szombierki-Orzegów z zamkiem (2500 morgów), za kwotę 41485 talarów wraz z połową udziałów (61 kuksów) kopalni węgla kamiennego „Rozalia” (<i>Rosalie</i>) i „Słonecznik” (<i>Sonneblume</i>).
1826	Karol Godula jest właścicielem 122 kuksów kopalni „Rozalia” (<i>Rosalie</i>).
1826	Karol Godula wydzierżawia od Carla Ludwiga Ballestrema, jego browar.
18 VIII 1827	Karol Godula otrzymuje nadanie kopalni węgla kamiennego „Orzegów” (<i>Orzegow</i>) w Orzegowie. Była to pierwsza, uzyskana osobistym staraniem, własna kopania węglowa z udziałem Goduli, wynoszącym pełne 122 kuksów.
1828-1835	Karol Godula uruchamia wydobycie w kopalni węgla kamiennego „Rozalia” (<i>Rosalie</i>) w Orzegowie.
1828	Karol Godula zakłada, jako wyłączny właściciel, kopalnię galmanu „Werona” (<i>Verona</i>) koło Rept.
1828	Karol Godula wymieniony jest w spisie komunikantów kościoła w Biskupicach ⁴⁶ .
1828 ⁴⁷	Karol Godula uruchamia w pełni własną kopalnię węgla kamiennego Orzegów (<i>Orzegow</i>).
1829	Pławniowice (<i>Plawnowitz</i>): Po śmierci Carla Ludwiga Ballestrema, nowy dziedzic, Carl Wolfgang von Ballestrem (1801-1879) utrzymuje Godulę na stanowisku głównego zarządcy dóbr.
1829	Za rzekomą zgodą niepełnoletnich dzieci ⁴⁸ Carla Ludwiga Ballestrema, Karol Godula, celem ułatwienia eksploatacji, przyłącza do kopalni „Orzegów” (<i>Orzegow</i>) 696 miar pól górniczych: „Ludwik” (<i>Ludwig</i>), <i>Cicero</i> , <i>Neue Hoffnung</i> , Adam i Emanuel, w sposób niezgodny z prawem górniczym. Przywłaszczenie to stanowiło zarzewie późniejszego konfliktu z Ballestremami. Spór prawny załagodowano ugodą ze spadkobiercami Goduli, w roku 1856.
1829	Karol Godula uwłaszcza chłopów w swoim majątku Schomberg- Orzegow. (?)
1 IX 1830	Karol Godula wydzierżawia około 3000 ha należące do majątków ziemskich Carla Wolfganga Ballestrema: Ruda (<i>Ruda</i>), Biskupce (<i>Biskupitz</i>) i Kuźnica

⁴⁵ Dworak: *Szkice o Karolu Goduli...*, za: Akta zesp. Schaffgotsch nr 01-600, w ówczesnym PAP w Bytomiu.

⁴⁶ Akta Miscellanea w Archiwum Parafii w Biskupicach.

⁴⁷ J. Dworak: *Kamienie milowe w życiu Karola Goduli*, s.1

⁴⁸ Osoby niepełnoletnie, podobnie jak i obecnie w prawie cywilnym wszystkich państw nie były w Prusach zdolne do czynności prawnych, a więc wyrażania zgody czy niezgody.

	Rudzka (<i>Rudahammer</i>), powiększając areał użytkowanej powierzchni z dotychczasowych 6700 ha, do około 9700 ha i rozwijając opłacalną hodowlę owiec rasy merynoskiej (?)
1830	Pławniowice (<i>Plawnowitz</i>): Karol Godula rozwiązuje z Carlem Wolfgangiem Ballestremem umowę jako oficjalista, ale pozostaje doradcą rodziny w sprawach majątkowych.
1830	Karol Godula, z powodu natłoku obowiązków, mianuje Antona Gemadera oficjalistą własnego (dzierzawionego) majątku w Rudzie (<i>Ruda</i>). Po śmierci Goduli, Gemander poślubia jego gospodynię, prawną opiekunkę Johanny Grycik - Emilię Lukas.
1830	Karol Godula nabywa resztę udziałów kopalni węgla kamiennego „Rozalia” (<i>Rosalie</i>) w Orzegowie.
koniec 1830	Karol Godula zakłada Towarzystwo Przyjaciół Wstrzemięźliwości.
1832	Bytom (<i>Beuthen</i>): Karol Godula, mimo oporu władz rejencyjnych w Opolu, zostaje zatwierdzony pierwszym deputowanym powiatowym w Bytomiu (<i>1er Kreisdeputierter des Beuthener Kreises in Oberschlesien</i>), jako jedyny, podniesiony do godności, zastrzeżonych dotąd dla szlachty ziemskiej. Piastuje tę godność do śmierci w roku 1848. Pełnił również, związane z tą funkcją, stanowisko zastępcy starosty (landrata) powiatu bytomskiego.
1832	Karol Godula nabywa za 1000 talarów młyn orzegowski ⁴⁹ .
25 X 1833	Karol Godula uzyskuje nadanie kopalni węgla kamiennego „Neue Brandenburg”.
1834	Karol Godula prowadzi nieuczciwą konkurencję z kopalnią „Luiza” (<i>Louise</i>), w Bytomskim Czarnym Lesie (<i>Beuthener Schwarzwald</i>), nakłaniając furmanów – wozaków do pobierania węgla z własnych kopalń „Orzegow” i „Catharina”.
1834	Karol Godula zawiera umowę z „Gleiwitzhütte” na dostawę do niej węgla wyłącznie z kopalń rudzkich.
1835	Karol Godula kupuje gospodarstwo w Kaszowie dla brata Ernesta.
1835	Karol Godula jest właścicielem 122 kuksów kopalni „Stein ” w Orzegowie.
1835	Karol Godula nabywa 54 kuksy kopalni „Lithandara” (<i>Lithandara</i>) w Bytomskim Czarnym Lesie (<i>Beuthener Schwarzwald</i>).
1835	Karol Godula jest właścicielem 21 kuksów kopalni „Luiza” (<i>Louise</i>).
1835/1836	Karol Godula nabywa 10 kuksów kopalni „Luiza” (<i>Louise</i>) od późniejszego starosty bytomskiego von Tieschowitza i od von Hochberga.
1836	Karol Godula jest właścicielem 83 kuksów kopalni „Lithandra” (<i>Lithandara</i>).
1836	Karol Godula jest właścicielem 61 kuksów kopalni „Franz”.
1836	Karol Godula jest właścicielem 122 kuksów kopalni Szombierki (<i>Schomberg</i>).
1836	Karol Godula nabywa część kuksów huty „Dobra Nadzieja” (<i>Gute Hoffnung</i>) w Chebziu, na obszarze Orzegowa.
1837	Karol Godula jest właścicielem 61 kuksów kopalni „Merkur” w Chropaczowie pod Świętochłowicami.
1837	Karol Godula jest właścicielem 61 kuksów kopalni „Wolność Górnicza” (<i>Bergfreiheit</i>).
1837-1838	Karol Godula kupuje 3 kuksy kopalni „Matylda” (<i>Mathilde</i>) w Lipinach.

⁴⁹ 20 lat później młyn jest zupełnie zrujnowany.

1838	Karol Godula kupuje wielkie dobra w Bujakowie (3000 mórg) za 60 000 talarów.
1839	Karol Godula jest właścicielem 3 kuksów kopalni „Gut Glück” w Bytomskim Czarnym Lesie (<i>Beuthener Schwarzwald</i>), w Kolonii „Eintracht” – Zgoda, obecnie w Świętochłowicach.
11 III 1839	Karol Godula uzyskuje dla Ballestrema nadanie pola górniczego „Johannesegen” w Rudzie.
11 III 1839	Karol Godula uzyskuje dla Ballestrema nadanie pola górniczego „Bessere Zukunft” w Rudzie.
1836-39	Karol Godula nabywa stopniowo hutę cynku „Dobrej Nadziei” (<i>Gutehoffnung</i>) w Chebziu, stając się w końcu właścicielem 126 kuksów, za ogólną kwotę 3 715 talarów i 20 srebrnych groszy.
23 I 1841	Karol Godula uzyskuje dla Ballestrema nadanie kopalni węgla kamiennego „Wolfgang” w Rudzie.
1841	Szombierki (<i>Schomberg</i>): Karol Godula rozpoczyna budowę pałacu w stylu włoskim (neorenesansowym). Budowę kieruje królewski inspektor budowlany Feller.
1841	Karol Godula nabywa 10 dalszych kuksów kopalni „Luiza” (<i>Louise</i>).
1841	Karol Godula nabywa 61 kuksów kopalni węgla kamiennego „Vorsicht” w Bytomskim Czarnym Lesie (<i>Beuthener Schwarzwald</i>).
1841	Karol Godula nabywa od miasta Bytom 61 kuksów kopalni węgla kamiennego „Friedrich Wilhelm” w Bytomskim Czarnym Lesie (<i>Beuthener Schwarzwald</i>) oraz udziały kopalni „Vorsicht”, za łączną kwotę 15 300 talarów.
1841	Karol Godula nabywa 12 kuksów kopalni „Kleofas” (<i>Cleophas</i>) w Załężu.
1841	Karol Godula jest właścicielem 122 kuksów kopalni węgla kamiennego „Neu Orzegow” w Orzegowie.
1841	Wrocław (<i>Breslau</i>): Karol Godula jest duchowym przywódcą hołdu niemieckich przemysłowców dla króla pruskiego Fryderyka Wilhelma IV.
14 IX 1841	Podczas Święta Króla ⁵⁰ we Wrocławiu Karol Godula otrzymuje Order Czerwonego Orła ⁵¹ z rąk króla Fryderyka Wilhelma IV.
1841 ⁵²	Karol Godula i Carl Wolfgang von Ballestrem składają dar dla katedry w Kolonii w imieniu przemysłowców górnośląskich. Jest to 600 talarów, pozostałych po uroczystościach powitalnych króla pruskiego.
1842	Karol Godula nabywa dobra (1200 mórg) w Bobrku (<i>Bobrek</i>) za 33000 talarów.
1842	Karol Godula jest właścicielem 81 i 1/8 kuksów kopalni węgla kamiennego „Regenbogen” w Bielszowicach (<i>Bielschowitz</i>).
1842	Karol Godula jest właścicielem 61 kuksów kopalni „Bernard”.
1842	Karol Godula jest właścicielem 35 kuksów kopalni „Leopold” w Ornontowicach (<i>Ornontowitz</i>).
1842	Karol Godula jest właścicielem 122 kuksów kopalni „Małgorzata” (<i>Margaretha</i>) w Orzegowie.
1842	Karol Godula uzyskuje nadanie kopalni węgla kamiennego „Paweł”

⁵⁰ Święto Króla było obchodzone na pamiątkę koronacji pierwszego króla Prus, która miała miejsce 18 stycznia 1701 w Królewcu, przy tej okazji wręczano odznaczenia państwowe.

⁵¹ Był to order najniższej IV klasy.

⁵² Wymieniany bywa też rok 1843.

	(<i>Paulus</i>) w Orzegowie.
29 IV 1842	Zaborze - Poręba koło Rudy: Urodziny Joanny (<i>Johanna</i>) Grycik (<i>Gryzik</i> ⁵³), córki Jana (<i>Johanna</i>) i Antoniny z domu Hein ⁵⁴ , późniejszej protegowanej Goduli i spadkobierczyni jego fortuny; jeszcze później Joanny von Schomberg-Godulla i żony Hansa Ulricha von Schaffgotsch.
22 VII 1842	Karol Godula uzyskuje dla Ballestrema nadanie kopalni (pola górniczego) węgla kamiennego „Ehrenfried II” w Rudzie.
1843	Karol Godula jest właścicielem 122 kuksów kopalni „Nowa Wolność Górnicza” (<i>Neue Bergfreiheit</i>) w Orzegowie.
1843	Karol Godula jest właścicielem 61 kuksów kopalni „Honorowy Pokój” (<i>Ehrenfried</i>) w Rudzie.
1843	Karol Godula jest właścicielem 122 kuksów kopalni „Bertuszka” (<i>Bertuschka</i>).
23 VI 1843	Karol Godula uzyskuje dla Ballestrema nadanie kopalni (pola górniczego) węgla kamiennego „Krzysztof” (<i>Christoph</i>).
13 XI 1843	Z inicjatywy Goduli odbywa się rozprawa w sprawie placu pod szkołę w Bytomskim Czarnym Lesie – Chebziu.
XI 1843 ⁵⁵	Karol Godula za namową ks. Józefa Szafranka otwiera i odtąd utrzymuje szkołę powszechną w osadzie <i>Gutehoffnungshütte</i> (Huta Dobrej Nadziei) w Chebziu, na terenie dawnego Orzegowa. Szkoła, mieszcząca się domu mieszkalnym przy cynkowni, istniała do 1851 roku. Kształciła dzieci pracowników zatrudnionych w dobrach Goduli.
1843	Karol Godula buduje i uruchamia hutę cynku „Bobrek” (<i>Bobrek</i>), dysponującą 24 podwójnymi piecami; zlikwidowaną w 1885 r.
1843	Bujaków (<i>Bojaków</i>). Karol Godula funduje monstrancję dla kościoła parafialnego w Bujakowie.
1843-1848	Karol Godula uzyskuje nadanie kopalni galmanu „Seweryn”.
1843-1848	Karol Godula uzyskuje nadanie kopalni galmanu „Pancratius”.
1843-1848	Karol Godula nabywa 3 i 253, 4 kuksów w kopalni galmanu „Szarlej”.
1844	Umiera brat Karola Goduli – Ernest.
14 V 1844	Karol Godula otrzymuje nadanie górnicze dla kopalni węgla kamiennego „Bujakow” w Bujakowie (<i>Bujakow</i>).
31 XII 1844	Karol Godula wystawia kwit dla Tyrolla, dzierżawcy karczmy w Chebziu, na którym widnieje polska nazwa osady: Hebzie. Jest to najstarsza zachowana wzmianka rękopiśmienna o Chebziu.
1844	Karol Godula jest właścicielem 122 kuksów kopalni węgla kamiennego „Paul” w Orzegowie.
1844	Karol Godula zakłada katolicką szkołę w Orzegowie.
III 1845	Umiera Johann Grycik (<i>Gryzik</i>), urodzony w 1801 r., ojciec Joanny (Johanny) Grycik.
1 VIII 1845	Karol Godula uzyskuje dla Ballestrema nadanie kopalni (pola górniczego) węgla kamiennego „Cicero”.

⁵³ W akcie chrztu zapis: *Gryzik*, nazwisko na mauzoleum w Kopicach: *Gryczik*. W dokumencie pogrzebania zwłok K. Goduli we Wrocławiu zawarto zapiszek że Godula pozostawił jak spadkobierczynię małoletnią Joannę Gryczik. *Er hinterlässt als Universalerbin die minorenne Jeanette Gryczik*.

⁵⁴ Autorzy dysponują wypisem z księgi chrztów, udostępnionym przez proboszcza parafii pw. Św. Jana Chrzciciela w Zabrze Biskupicach. Chrzest nastąpił 21 maja 1842 r.

⁵⁵ Jan S. Dworak: *Szkice i materiały do monografii Karola Goduli*, rps sygn. R 1808 III w Bibliotece Śląskiej w Katowicach, podaje że szkołę założono w roku 1844

4 VIII 1845	Karol Godula uzyskuje dla Ballestrema nadanie kopalni (pola górniczego) węgla kamiennego „Carl Emanuel”.
1845	Karol Godula uzyskuje nadanie kopalni węgla kamiennego „Goldene Sonne”.
5 XII 1845	Karol Godula uzyskuje dla Ballestrema nadanie kopalni (pola górniczego) węgla kamiennego „Ruda” w Rudzie.
5 XII 1845	Karol Godula uzyskuje nadanie kopalni węgla kamiennego „Karol Ludwik” (<i>Carl Ludwig</i>) w Rudzie.
1845	Karol Godula jest właścicielem 122 kuksów kopalni „Jaroslav” na obszarze Orzegowa.
1845	Karol Godula jest właścicielem 122 kuksów kopalni „Bujakow”.
1845	Karol Godula jest właścicielem 122 kuksów kopalni węgla kamiennego „Vorwerk” na terenie folwarku Kopanina w Orzegowie.
1845	Karol Godula jest właścicielem 122 kuksów kopalni węgla kamiennego „Albertina”.
1845	Z inicjatywy Goduli, w Rudzie powstaje ekspozytura pocztowa mieszcząca się w zamku, utrzymywana z płaconej przez niego subwencji.
1845	Karol Godula kończy budowę pałacu w Szombierkach (<i>Schomberg</i>).
1845	Karol Godula nabywa majątek Bobrek (<i>Bobrek</i>).
1845	Johann Georg Knie w: <i>Alfabetyczno-statystyczno-topograficznego przegląd wszystkich wsi, osad, miast i innych miejscowości królewskiej pruskiej prowincji Śląsk</i> , Wrocław 1845 wymienia na terenie Orzegowa pięć kopalń węgla należących do Karola Goduli: Georgine, Steingrube, Sonnenblume, Margaretha i Rosalie.
1845-1846	Karol Godula w zastępstwie starosty bytomskiego podpisuje obwieszczenia urzędowe publikowane w „Beuthener Kreisblatt”.
1846	Karol Godula jest właścicielem 122 kuksów kopalni węgla kamiennego „Adam” w Załężu.
14 III 1846	Joanna Grycik przeprowadza się do domu Goduli, gdzie opiekuje się nią służąca Goduli, Emilia Lukas.
1846	Karol Godula opuszcza star dwór przy zamku w Rudzie i wraz z Joanną przeprowadza się do pałacu w Szombierkach (<i>Schomberg</i>).
31 X 1846	Przejazd króla pruskiego, Fryderyka Wilhelma IV, przez Chebzie z okazji uruchomienia linii kolejowej Opole – Mysłowice. Karol Godula współdziała w ustalaniu programu powitalnego, jako zastępca starosty bytomskiego.
III 1847	Sąd opiekuńczy w Rudzie wyznacza Johanna Hoffmana na prawnego opiekuna Joanny i Karoliny Grycik (<i>Gryzik</i>). Joanna za wiedzą Goduli przebywa wtedy w jego domu, pod pieczęcią Emilii Lukas, natomiast Karolina pozostała przy matce.
V 1847	Opiekę nad Joanną i Karoliną przejmuje szychmistrz Carl, Friedrich Finckler.
1847	Karol Godula nabywa hutę cynku „Jutrzenka” (<i>Morgenroth</i>) w Chebziu, wchodzącym w skład Orzegowa, za kwotę 12 000 talarów.
1847	Karol Godula jest właścicielem 122 kuksów kopalni węgla kamiennego „Ewa” (<i>Eva</i>) w Załężu.
1847	Karol Godula jest właścicielem 122 kuksów kopalni węgla kamiennego „Kleofas” (<i>Cleophas</i>) w Załężu.
1847	Karol Godula jest właścicielem 122 kuksów kopalni węgla kamiennego „Rinaldo” w Załężu.

1847	Karol Godula jest właścicielem 122 kuksów kopalni węgla kamiennego „Jenny” w Załężu.
1847	Karol Godula jest właścicielem 5 ½ kuksów kopalni węgla kamiennego „Emilia” (<i>Emilie</i>) w Czerwionce.
1847	Karol Godula jest właścicielem 5 ½ kuksów kopalni węgla kamiennego „Laurenty”.
1847	Karol Godula jest właścicielem 46 kuksów kopalni węgla kamiennego „Georg”.
1847	Karol Godula jest właścicielem 122 kuksów kopalni węgla kamiennego „Steinbruch” w Orzegowie.
1847	Karol Godula jest właścicielem 61 kuksów kopalni węgla kamiennego „Filip” w Dębieńsku.
1847	Karol Godula nabywa dobra Chudów wraz z Paniówkami ⁵⁶ .
1847	Podczas epidemii tyfusu głodowego Karol Godula wspiera swoich robotników w Orzegowie i Szombierkach pożyczkami zboża i pieniędzy.
początek 1848	Karol Godula nabywa 46 kuksów kopalni węgla kamiennego „Georgine” w Bytomskim Czarnym Lesie (<i>Beuthener Schwarzwald</i>).
1848	Karol Godula nabywa dalszych 29 kuksów kopalni węgla kamiennego „Lithandra” w Bytomskim Czarnym Lesie (<i>Beuthener Schwarzwald</i>); odtąd posiada ich 83.
1848	Karol Godula nabywa 46 udziałów kopalni węgla kamiennego „Beelowssegen” w Bytomskim Czarnym Lesie (<i>Beuthener Schwarzwald</i>).
1848	Karol Godula posiada udziały w 40 kopalniach węgla i 18 kopalniach galmanu. Jest wyłącznym właścicielem 22 kopalń węgla i 6 kopalń galmanu.
1848 (?)	Karol Godula wynajmuje mieszkanie w Bytomiu, prawdopodobnie jako zabezpieczenie na wypadek nagłej sytuacji, nakazującej opuszczenie pałacu w Szombierkach.
5. IV. 1848 ⁵⁷	Karol Godula z powodu choroby (kamienie w pęcherzu moczowym) wyjeżdża do Wrocławia wraz z towarzyszącymi mu: Emilią Lukas i Joanną Grycik. Podróż odbywa pociągiem, zabierając ze sobą własną karetę. We Wrocławiu zatrzymuje się w „Gasthaus zur Goldenen Gans” przy Junkerstraße, zajmując pokoje nr 5 i 6 na I piętrze.
5 VII 1848	Wrocław (<i>Breslau</i>): Karol Godula sporządza testament ustanawiający główną spadkobierczynią majątku, towarzyszącą mu 6-letnią Joannę Grycik <i>vel</i> Gryczik ⁵⁸ . Na prawnych opiekunów Joanny wyznacza: doradcę prawnego, adwokata (<i>Justitzkommisarius</i>) Maksymiliana Schefflera, powierzając mu również wykonanie testamentu, Emilię Lukas oraz Jana Fryderyka Fincklera, szichtmistrza (<i>Schichtmeister</i>).
6 VII 1848	Wrocław (<i>Breslau</i>): Karol Godula umiera w hotelu „Zur Goldenen Gans”, wypowiedawszy się przed wikarym kościoła św. Wojciecha, księdzem Aulichem. Przyczyną śmierci jest kamica pęcherza moczowego. Pozostawia w spadku gotówkę w kwocie 700 tysięcy talarów w złocie oraz dobra wartości 1 996 964 talarów i 29 groszy srebrnych. W chwili śmierci, na majątek Goduli składały się: dobra ziemskie: Orzegów, Bujaków, Szombierki, Bobrek, Chudów, Paniówki; kopalnie galmanu: „Elisabeth”,

⁵⁶ Majątek Wielkie Paniowy został zakupiony już po śmierci Godulli, w roku 1850.

⁵⁷ Dworak w *Biografice Rudy Śląskiej* określa czas wyjazdu na wiosnę 1848 r.

⁵⁸ Takie nazwisko widnieje w testamencie.

	<p>„Verona”, „Severin”; udziały w kopalniach galmanu „Maria”, „Scharley”; kopalnie węgla kamiennego: „Franz”, „Cleophas”, „Orzegow”, „Paulus”, „Bergfreiheit”, udziały w kopalni „Litandra” i „Bellowssegen”; huty cynku „Morgenroth” i „Gute Hoffnung”; udziały w cynkowni „Carl”; pola górnicze: „Brandenburg”, „Neue Brandenburg”, „Fabrique”, „Catharina”, „Ruda”, „Carl Ludwig”, „Carl Emanuel”, „Julius”, „Goldene Sonne”, „Wolfgang”, „Cicero”, „Gute Schiffahrt”, „Cristoph”, „Maximiliane”, „Oscar”, „Hypolith”, „Casar”, „Carlssegen”, „Garlsglück”, „Neue Hoffnung”, „Dominic”, „Gewerbefreiheit”, „Carl”, „Franz”, „Eigentum aller Drei”, „Ludwig”, „Sonderbare Zeit”, „Orzegow”, „Sonnenblume”, „Rosalie”, „Stein”, „Lithandra”, „Merkur”, „Bergfreiheit”, „Schomberg”, „Matylda”, „Gutgüick”, „Louise”, „Neue Orzegow”, „Vorsicht”, „Friedrich Wilhelm”, „Cleophas”, „Regenbogen”, „Bernhard”, „Leopold”, „Margarethe”, „Ehrenfried”, „Bertuszka”, „Neue Bergfreiheit”, „Paulus”, „Jaroslav”, „Bujakow”, „Vorwerk”, „Adam”, „Jenny”, „Joseph”, „Glashütte”, „Robert”, „Rinaldo”, „Eve”, „Emilie”, „Laurentius”, „Georgine”, „Steinbruch”, „Philip”, „Albertine”; pola eksploatacyjne galmanu: „Maria”, „Elisabeth”, „Veronica”, „Festina”, „August”, „Agnes”, „Dembowka”, „Rudolph”, „Heinrich”, „Severin”, „Pancratus”, „Bally Castle”, „Vorschung”, „Wallhofen”, „Alexanderblick”, „Unschuld”, „Wilkommen” i „Leopold”⁵⁹.</p>
10 VII 1848	<p>Pogrzeb Goduli na cmentarzu przy kościele św. Wojciecha we Wrocławiu. Kondukt prowadził proboszcz parafii św. Wojciecha, ks. J. W. Lichthorn i on wygłosił mowę pogrzebową.</p>
10 VII 1848	<p>Otwarcie (ogłoszenie) testamentu Karola Goduli. Główną spadkobierczynią zostaje Johanna Grycik (Gryczik), krewni Goduli otrzymują legaty w sumarycznej kwocie 200 000 talarów, gospodyni Emilia Lukas zyskuje prawo do użytkowania całego pozostawionego majątku przez 4 lata, natomiast 50 000 talarów przeznaczył Godula na obdzielenie swych pracowników. W skład spadku szacowanego na ponad 2 miliony talarów wchodziły: dobra ziemskie Szombierki i Orzegów (500 morgów pól i 1022 morgi lasów), Bujaków (31 000 morgów pól i 438 morgów lasów), Bobrek (2200 morgów pól i 544 morgów lasów), Chudów i Paniówki (36000 morgów pól i 428 morgów lasów); kopalnie węgla – w całości: Cleophas, cons. Orzegow, cons. Paulus, Johannasglück, Carls-Ehre, cons. Romanus, Bergfreiheit, Engelberth, Gabriel, Bruno, Prinz Regent, Engelhardt, Gebhardt, Petrus, cons. Bujakow i Fortuna Franziska; nieco mniej udziałów było w: Gutglück (101), Lythandra (83), Bobrek (109), Regenbogen (81); połowa zaś w: Bernhard, Franz, Merkur, cons. Friedrich Wilhelm, Sonnenblume, Hohenzollern, Ehrenfried, Neu Veronica i Philipp⁶⁰; udziały w kopalniach galmanu: w całości (122 kuksy) – Elisabeth, Regina, Agnes, August i Verona; w połowie (po 61 kuksów) – Maria i Auguste oraz mniejsze udziały w: Bally-Castle, Rudolph, Scharley, Dembofka, Unschuld, Festina, Willkommen, Heinrich, Alexanderblick, Vorsehung i Leopold⁶¹.</p>

⁵⁹ M. in. za: Zdzisław Janeczek: *Tytan pracy i baron biznesu*, w: *Karol Godula pionier przedsiębiorczości*, Chorzów 2002, s. 25

⁶⁰ APK, n.z. 674, Amtsgericht Beuthen, sygn. 888, k. 106v-108.

⁶¹ APK, n.z. 674, Amtsgericht Beuthen, sygn. 888, k. 105-106.

	Huty cynku: Bobrek, Morgenroth, Guttehoffnung, Rudaer Carlzinkhütte (28 kuksów) ⁶² .
8 VIII 1848	Ruda: Spisany zostaje sądowy rejestr mienia pozostałego po Karolu Goduli.
VIII 1848	M. Scheffler umieszcza Joannę Grycik (<i>Gryczik</i>) w klasztorze sióstr urszulanek we Wrocławiu, prowadzących szkołę dla dziewcząt.
1848	Za zgodą sądu bytomskiego i opiekuństwa nad spadkiem K. Goduli, na wniosek M. Schefflera, zostają zniszczone 4 centnary akt korespondencji gospodarczej Goduli. ⁶³
koniec 1848	Na mogile K. Goduli wzniesiono pomnik z marmuru z marmurowym krzyżem i połączoną figurą Chrystusa.
6 VII 1849	W rocznicę śmierci K. Goduli, ks. Józef Szafranek odprawił nabożeństwo żałobne, z kazaniem w języku polskim. Tego dnia w majątkach K. Goduli poświęcono pięć przydrożnych bożych mąk, ufundowanych na przedśmiertne życzenie Goduli. Dwa krzyże w Szombierkach (na Pilmelmühle i na Szombierskim Polu), przy drogach prowadzących do Bytomia i do Bobrka, ufundowała Emilia Lukas.
1849	Po rocznym pobycie pod opieką sióstr urszulanek we Wrocławiu, Joanna powraca do Szombierek (<i>Schomberg</i>), do pałacu K. Goduli, pod opiekę Emilii Lukas.
1853	Sąd opiekuńczy przychylił się do wniosku M. Schefflera o powrót Joanny do Wrocławia i ponowne umieszczenie jej pod opieką urszulanek. Po ukończeniu nauki Joanna przebywa we wrocławskiej willi Schefflera.
1854	W Goduli powstaje olbrzymia huta cynku, nazwana imieniem Karola Goduli: <i>Godulla Hütte</i> .
1857	Niedaleko Godullahütte wybudowano cztery pierwsze domy mieszkalne dla robotników, dając początek osadzie Godula.
6 X 1858	Król pruski, Fryderyk Wilhelm IV Hohenzollern nadaje Johannie Grycik szlachectwo i zmienia jej nazwisko na Gryczik von Schomberg-Godulla.
15 XI 1858	Ślub Joanny Gryczik von Schomberg-Godulla z hrabią (<i>Reichsgraf</i>) Hansem Ulrichem von Schaffgotsch. Opis wesela w „Schlesische Zeitung”.
1858-1861	W Godullahütte wzniesiono kolejnych 21 budynków mieszkalnych dla robotników
1879	Ks. Norbert Bonczyk wydaje poemat: <i>Stary kościół miechowski</i> , zawierający fragmenty poświęcone Karolowi Goduli.
1889/1890	W „Nowinach Raciborskich” ukazuje się w odcinkach tekst Jana Karola Maćkowskiego, piszącego pod pseudonimem Janek spod Bytomia, pt. <i>Historyja prawdziwa o bogaczu Goduli</i>
14 I 1895	Wrocław (<i>Breslau</i>) Kardynał wrocławski Georg von Kopp wydaje zgodę na ekshumację szczątków Karola Goduli na cmentarzu we Wrocławiu.
14 III 1905	Szombierki (<i>Schomberg</i>) Zgodę na ekshumację i translację prochów Karola Goduli wydaje proboszcz parafii szombierskiej ks. Alfred Drzyzga.
21 VII 1909	Bytom (<i>Beuthen</i>) Zgodę na ekshumację szczątków Karola Goduli wydaje lekarz powiatowy w Bytomiu.
1 IX 1909	Wrocław (<i>Breslau</i>): Ekshumacja zwłok Karola Goduli, przewiezienie szczątków pociągiem do Bytomia (<i>Beuthen</i>) i przeniesienie do kościoła pw.

⁶² APK, n.z. 674, Amtsgericht Beuthen, sygn. 888, k. 108v-109.

⁶³ J. S. Dworak *Wypowiedzi o Karolu Goduli osób współczesnych*, w: *Biografia Rudy Śląskiej*.

	Najświętszego Serca Pana Jezusa w Szombierkach (<i>Schomberg</i>).
2 IX 1900	Do Bytomia dociera pociąg ze szczątkami Karola Goduli.
2 IX 1909	Szombierki (<i>Schomberg</i>): Złożenie szczątków Karola Goduli w krypcie przed wielkim ołtarzem. W ceremonii i mszy świętej uczestniczą Joanna i Ulrich Schaffgotsch.
1910	Na polecenie dyrektora generalnego Bernarda Stephana, we Wrocławiu nad dawnym grobem Karola Goduli wzniesiono nowy nagrobek, wykonany przez wrocławską firmę kamieniarską C. Frankego z piaskowca pochodzącego Deutmannsdorf (obecnie Zbylutów koło Lwówka Śląskiego).
1915	Berlin: Ukazuje się powieść tarnogórskiego, niemieckiego, pisarza Roberta Kurpiuna pt. <i>Das schwarze Weib</i> , inspirowana życiem Karola Goduli.
IX. 1920	Opole-Mikołów: w numerze 3. kwartalnika „Głosy z nad Odry” ⁶⁴ ukazuje się artykuł sygnowany przez W. S. G., pt. <i>Karol Godula</i> , przynoszący fikcyjną w większym stopniu biografię Karola Goduli.
1922	Artysta - rzeźbiarz Peter Kowalski na zlecenie zrzeszenia Berg- und Hüttermännischer Verein in Gleiwitz wykonuje cykl 5 witraży, przedstawiających m.in. Karola Godulę z Joanką Grycik oraz Weddinga, budowniczego cynkowni „Karol”. Witraże umieszczono w budynku dyrekcji zrzeszenia, który zniszczono pod koniec wojny.
początek lat 30. XX wieku	Spółka Schaffgotschów podjęła się zadania odnalezienia i opracowania materiałów źródłowych dotyczących Karola Goduli, w ramach akcji „Godulla Forschung” ⁶⁵ .
15 XII 1933	Jedno z najważniejszych zadań zlecono drowi Kurtowi Urbankowi ⁶⁶ . Wskutek kwerendy po archiwach polskich i niemieckich Urbanek dokonał trzech opracowań: <i>Carl Godulla und sein Werk (Karol Godula i jego dzieło)</i> ; <i>Aus der Godullas Zeit (Z czasów Karola Goduli)</i> oraz <i>Von Persönlichkeit Godullas, (O osobowości Goduli)</i> . Żadna z tych prac nie została opublikowana.
1937	Berlin: Ukazuje się powieść Hansa Nowak i Georga Ziviera ⁶⁷ ; <i>Zink wird Gold. Ein Roman des wirklichen Lebens. (Cynk stał się złotem)</i> , uważana za najlepszą dotychczas popełnioną powieść biograficzną o Karolu Goduli. Nie została przetłumaczona na język polski.
1938 lub 1939	Zaginięcie kilku teczek spadkowych Karola Goduli.
2 II 1945	Szombierki (<i>Schomberg</i>): Wskutek podpalenia ⁶⁸ zniszczeniu ulega pałac Goduli.
1950	Warszawa: ukazuje się powieść Gustawa Morcinka: <i>Pokład Joanny</i> , wykorzystując prawdziwe i fikcyjne wątki biografii Karola Goduli oraz

⁶⁴ Tytuł oryginalny.

⁶⁵ Niem. *Forschung* – „badania”.

⁶⁶ Urbanek Kurt (1884 – 1793) niemiecki urzędnik komunalny i państwowy, prawnik, działacz partii Centrum; w roku 1920 burmistrz Rozbarku, następnie głównym koordynatorem niemieckiej akcji agitacyjnej podczas plebiscytu; w latach 1922-1933 landrat powiatu bytomsko-tarnogórskiego. Na emeryturze pracował jako adwokat w Bytomiu, potem jako syndyk koncernu OH w Blachowni Śląskiej. W 1945 aresztowany za udzielanie pomocy Żydom. Po wojnie prezes sądu krajowego w Turynii. W latach 1948-1954 więziony za działalność antysowiecką. Związany z ruchem ziomkowskim Górnoszlazaków. Odznaczony Federalnym Krzyżem Zasługi RFN. [Za: B. Snoch: *Górnoszlazki leksykon biograficzny*, Katowice 2004, ss. 332 – 333.] W latach trzydziestych stał na czele komisji zajmującej się poszukiwaniem pamiątek historycznych dotyczących Karola Goduli.

⁶⁷ Ze względu na ideologię hitleryzmu, tego autora – Żyda, nie wymieniono.

⁶⁸ Podpalenie przypisuje się żołnierzom Armii Czerwonej. Nie wykluczone jest jednak splądrowanie i spalenie pałacu przez ludność miejscowa.

	Joanny von Schomberg-Godulla.
1955	Bytom: Odnalezienie akt spadkowych Karola Goduli w kopalni węgla kamiennego „Szombierki”.
1959	W Polski słowniku biograficznym [Wrocław-Kraków-Warszawa 1959, Tom VIII/1 s. 162] ukazuje się biogram Karola Goduli, autorstwa Klary Morysównej-Meixnerowej, oparty w dużej części na zmyślonych faktach.
1961	W „Gońcu Górnos Śląskim” ukazuje się w odcinkach powieść Gerarda Szendzielorza: <i>Diabeł z Rudy</i> .
1962	Warszawa: ukazuje się powieść Marii Klimas-Błahutowej: <i>Siedem krów thustych</i> , poświęcona Franzowi Wincklerowi, podejmująca także szeroko wątki biograficzne Karola Goduli.
po 1965	Ruda Śląska: Zniszczenie wskutek samoistnego rozpadu i dewastacji rzekomego domu Karola Goduli w Rudzie.
1979	Opole: Instytut Śląski wydaje monografię Jana Stefana Dworaka: <i>Karol Godula, pionier przemysłu cynkowego na Górnym Śląsku</i> .
1981	Ruda Śląska: Ksiądz Jan Małysek, proboszcz parafii pw. Ścięcia Świętego Jana w Goduli zaczyna odprawiać comiesięczne msze święte w intencji Karola Goduli, jednocześnie z nabożeństwami za fundatorów: Joanny i Hansa Ulricha Schaffgotschów.
2 III 1982	Ruda Śląska: Odbyła się sesja naukowa z okazji 200-lecia urodzin Karola Goduli, zorganizowana przez Towarzystwo Przyjaciół Miasta Rudy Śląskiej. Referat nt. <i>Legendarny Karol Godula</i> , wygłosił Wilhelm Szewczyk. Równocześnie otwarto wystawę okolicznościową, trwającą do 20.05.1982.
1991	Ruda Śląska: Ulica biegnąca od granicy z Bytomiem Szombierkami, przez Godulę do Chebzia, otrzymuje imię Karola Goduli.
1995	Opole - Ruda Śląska: ukazuje się II wydanie pracy Jana Stefana Dworaka: <i>Karol Godula, pionier przemysłu cynkowego na Górnym Śląsku</i> , uznanej za najlepszą dotychczas monografię poświęconą Karolowi Goduli.
1995	Ruda Śląska: nadanie Szkole Podstawowej nr 39 (obecnie SP nr 40) w Rudzie Śląskiej Goduli, imienia Karola Goduli.
2001	Chorzów: ustanowienie Karola Goduli patronem Górnos Śląskiej Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości w Chorzowie
30 IV 2002 ⁶⁹	Ruda Śląska: powstanie Towarzystwa im. Karola Goduli w Rudzie Śląskiej.
2002	Chorzów: Górnos Śląska Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości otrzymuje imię Karola Goduli.
III 2002	Chorzów. Nakładem Górnos Śląskiej Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości im. Karola Goduli ukazuje się publikacja pamiątkowa pod redakcją Zdzisława Janeczka, wydana z okazji nadania imienia, pt. <i>Karol Godula pionier przedsiębiorczości</i> .
2004	Ruda Śląska: Nakładem Towarzystwa im. Karola Goduli ukazuje się broszura Krystiana Gałuszki: <i>Karol Godula</i> .
26 III 2007	Ruda Śląska: Rada Miasta Rudy Śląskiej uchwałą nr 127/VIII/2007 nadaje Szkole Podstawowej nr 3 w Rudzie kuriozalne imię: Joanny von Schaffgotsch-Gryzik.
2007	Ruda Śląska: ukazuje się praca Izabeli Kaczmarzyk: <i>W cieniu mitu. Rzecz o Karolu Goduli</i> .

⁶⁹ Data wpisania do Krajowego Rejestru Sądowego.

2007	Katowice: ukazuje się powieść Krystiana Gałuszki: <i>Księga Raziela</i> z gatunku <i>historical fiction</i> , podejmująca wątki związane z tajemnicą Karola Goduli.
20 XII 2007	Ruda Śląska: Rada Miasta Ruda Śląska na wniosek prezydenta miasta Andrzeja Stani ustanawia rok 2008 „Rokiem Karola Goduli” (Uchwała 401/XX/2007)
2008	Ruda Śląska: Powstaje Stowarzyszenie Przyjaciół Szkół im. Karola Goduli
2008	Ruda Śląska: Ukazuje się broszura Krystiana Gałuszki, Zygmunta Grzybka i Jerzego Szczerbińskiego: <i>Karol Godula – zarządca doskonały</i> .
17 V 2008	Ruda Śląska: „Noc w Muzeum z Karolem Godulą” - impreza zorganizowana w Muzeum Miejskim in. Maksymiliana Chroboka. Imprezie towarzyszyła wystawa: <i>Karol Godula w plastyce</i> . Gościem był hrabia Mikołaj von Ballestrem.
21/22 VI 2008	Ruda Śląska. W Parku Strzelnica w Bielszowicach odbywa się publiczna impreza plenerowa: <i>Noc Świętojańska z Karolem Godulą</i> .
VII 2008	Ruda Śląska: Ukazuje się poświęcony Karolowi Goduli numer „Kurier Rudzkiego”.
5 VII 2008	Ruda Śląska Bykowina: w Filii nr 21 Miejskiej Biblioteki Publicznej następuje otwarcie wystawy pt. <i>Karol Godula w książce</i> . Krystian Gałuszka wygłasza prelekcję: <i>Karol Godula w kontekście opracowań książkowych</i> .
13 IX 2008	Ruda Śląska: Odbył się konkurs miejski – Tours de Ruda 2008 o „Skarb Karola Goduli”. Nagrodę w wysokości 11 000 zł zdobyła Monika Mojza.
IX 2008	Katowice: W miesięczniku „Śląsk” ukazuje się publikacja Krystiana Gałuszki: <i>Diabeł z Rudy – czy geniusz. Karol Godula – rzeczywistość a legenda</i> .
1 X 2008	Ruda Śląska: Wprowadzenie do obiegu płańniczego w Rudzie Śląskiej pamiątkowych żetonów monetarnych „Talarów Goduli”. <i>Na zlecenie miasta Mennica Polska wybiła 20 tysięcy sztuk miedzianych monet o średnicy 27 mm. Na awersie znajduje się nominal (5 talarów Goduli) oraz herb Rudy Śląskiej. Rewers to artystyczna wizja według projektu Beaty Wątróbskiej-Wdowiarskiej, przedstawiająca Karola Godulę i małą Joannę Gryzik (spadkobierczynię jego majątku). W tle widnieje nieistniejąca już huta cynku [„Dziennik Zachodni”, 29.09. 2008].</i>
6 X 2008	Ruda Śląska: Konferencja naukowa pt. <i>Ruda Śląska. Tradycja i teraźniejszość dla przyszłości. Karol Godula 1781-1848</i> , w Muzeum Miejskim im. Maksymiliana Chroboka w Rudzie Śląskiej.
X 2008	Ruda Śląska: Sympozjum Oddziału Miejskiego Polskiego Towarzystwa Turystyczno – Krajoznawczego w Rudzie Śląskiej pt. <i>Karol Godula, pionier przemysłu cynkowego na Śląsku</i> .
X 2008	Ruda Śląska: III Edycja Maratonu Czytania pn. „Noc z książką” w Gimnazjum nr 5 w Rudzie Śląskiej. Powieść: <i>Księga Raziela</i> czytał autor, Krystian Gałuszka.
21 X 2008	Chorzów: Spotkanie z okazji „Roku Karola Goduli” w Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Górnictwa, Oddział Chorzowsko-Rudzki. Odczyt na temat „Karol Godula – mit a rzeczywistość”, przedstawił Krystian Gałuszka.
7 XI 2008	Ruda Śląska: Obchody urodzin Karola Goduli i rocznicy utworzenia Muzeum Miejskiego, w Muzeum Miejskim im. Maksymiliana Chroboka w Rudzie Śląskiej.
2008	Ruda Śląska: Z inicjatywy Towarzystwa im. Karola Goduli powstaje film pt. „Karol Godula - wizjonerstwo i praca” według scenariusza Krystiana

	Gałużki, który był równocześnie konsultantem historycznym i literackim. Twórcami filmu są: kamerzyści Damian Kaca i Damian Rutkowski, montażyści Sylwia i Jacek Trykot, producenci Daria Dulok i Monika Kaczmarzyk. Kierownictwa produkcji: Jerzy Szczerbiński.
2008	Chudów: Staraniem Fundacji „Zamek Chudów” przygotowano zestaw 6 plansz wystawienniczych poświęconych Karolowi Goduli.
2008	Ruda Śląska: Nakładem Towarzystwa im. Karola Goduli ukazuje się publikacja Krystiana Gałużki, Zygmunta Grzybka i Jerzego Szczerbińskiego: <i>Karol Godula – zarządca doskonały</i> .
8 XII 2008	Ruda Śląska: w Miejskim Centrum Kultury odbywa się uroczysta sesja Rady Miasta poświęcona podsumowaniu obchodów „Roku Karola Goduli”.
2008	Ruda Śląska: Ukazuje się publikacja Barbary i Adama Podgórskich: <i>Diabeł z Rudy. Wątki demoniczne w legendzie Karola Goduli</i> , w: „Rudzki Rocznik Muzealny 2007”, [Ruda Śląska 200]
2009	Ruda Śląska: Rozwiązanie Towarzystwa im. Karola Goduli.
28 XII 2009	Ruda Śląska: Miasto Ruda Śląska przekazało ruiny domu Goduli ⁷⁰ i zamku rudzkiego na rzecz Fundacji „Zamek Chudów”. Akt przekazania podpisali: Andrzej Stania, prezydent miasta oraz Aleksandra Sośnierz, prezes Fundacji.
26 I 2010	Ruda Śląska: U stop wzgórka dworskiego w Rudzie, przy obecności mediów i mieszkańców miasta, następuje publiczne, symboliczne przekazanie przez prezydenta Andrzeja Stanię, zamku i domu Goduli, we władanie Fundacji „Zamek Chudów”.
2010	Ruda Śląska: Nakładem Muzeum Miejskiego im. M. Chroboka w Rudzie Śląskiej ukazuje się opracowanie Jana F. Lewandowskiego: <i>Dobrodziejka Joanna</i> .
2010	Katowice: Nakładem Wydawnictwa Prasa i Książka Grzegorz Grzegorek ukazuje się powieść Krzysztofa Lewandowskiego pt. <i>Zostać milionerem. Według Karola Goduli</i> .
1 XII 2011	Ruda Śląska: Zarządzeniem nr 20/11 Dyrektora Miejskiej Biblioteki Publicznej w Rudzie Śląskiej zostaje powołana Galeria Dyskusyjna Fermata Godula.
III 2012	Ruda Śląska: Ukazuje się książka, pokłosie konferencji pt. <i>Karol Godula. W 160. rocznicę śmierci</i> , pod redakcją merytoryczną Michał Lubina.
2012	Ukazuje się książka Jerzego Buczyńskiego: <i>Godulowa saga</i> , wydana przez Wydawnictwo Reklamowo – Wydawnicze Vectra w Czerwionce – Leszczynach. Powieść powstaje z przyjacielskiej inspiracji Barbary i Adama Podgórskich.
2012	Katowice: Nakładem Regionalnego Ośrodka Doskonalenia Nauczycieli „WOM” w Katowicach, ukazuje się praca zbiorowa: <i>W kręgu Karola Goduli. Informacje i inspiracje dydaktyczne</i> . Książka przeznaczona jest dla nauczycieli regionalizmów.
3 IV 2013	Ruda Śląska: W Urzędzie Miasta Rudy Śląskiej uroczystie podpisano porozumienie o odbudowie domu Goduli. Sygnatariuszami aktu byli: Grażyna Dziedzic, prezydent miasta, Przemysław Nocuń, prezes Fundacji „Zamek Chudów” oraz Jerzy Książek, prezes Stowarzyszenia „Niepokonani 2012”. W tym miejscu powstanie Centrum Dialogu i Przedsiębiorczości im.

⁷⁰ Według ówczesnych mniemań. Rzeczywiste pozostałości domu Goduli, znajdują się w pobliżu.

	Karola Goduli.
III – IV 2013	Ruda Śląska: Staraniem Fundacji „Zamek Chudów” rozpoczynają się prace porządkowe i odsłaniające pozostałości domu Karola Goduli oraz zamku rudzkiego.
VI 2013	Ruda Śląska: Wskutek starań dyrektora Miejskiej Biblioteki Publicznej w Rudzie Śląskiej, książnicy zostają przekazane skany materiałów zebranych przez Komisję Kurta Urbanka, znajdujące się dotychczas w Archiwum Państwowym w Katowicach.
6 VII 2013	Katowice: Sejmik Samorządowy Województwa Śląskiego uczcił 165. rocznicę śmierci Goduli; radni zaapelowali o przywracanie pamięci o „wielkim i szlachetnym Górnoszlazaku, który może być wzorem do naśladowania także w naszych czasach”.
VIII 2013	Na witrynie Facebook: Zamek rudzki i dom Karola Goduli, pojawiają się publikacje i komentarze podważające dotychczasowe, ugruntowane przekonania na temat Domu Goduli.
12 VIII 2013	W portalu Wiadomości24.pl ukazuje się publikacja Barbary i Adama Podgórskich pt. <i>Sensacja historyczna w Rudzie Śląskiej</i> , podtrzymująca nowe hipotezy odnośnie Domu Goduli.
16 II 2014	W portalu Wiadomości24.pl ukazuje się publikacja Barbary i Adama Podgórskich pt <i>Ruda Śląska. Rewelacyjne odkrycie. Nieznany list Karola Goduli</i> ; po nim następuje seria publikacji w prasie regionalnej.
17 II 2014	Chorzów: W Teatrze Rozrywki w Chorzowie odbywa się spotkanie artystyczne pt. "Karol Godula. Między prawdą a mitem", w cyklu „Górny Śląsk – świat najmniejszy”. Prowadzi Krzysztof Karwat. Uczestniczą: Krystian Gałuszka, Izabella Kaczmarzyk, Andrzej Sośnierz, Ryszard Kurek.
II/III 2014	Katowice: Barbara i Adam Podgórcy oraz Zdzisław Jedynak odnajdują w Archiwum Państwowym w Katowicach kolejne trzy listy Karola Goduli.
24 VIII 2014	Tychy: Premiera widowiska <i>Golem Godula</i> , historii Karola Goduli, przedstawionej w stylistyce steampunk. Scenariusz: Jakub Kabus, Katarzyna Kabus, Natalia Kruszyna. Reżyseria: Jakub Kabus.
28 VIII 2014	Ruda Śląska: Uchwałą Rady Miasta Rudy Śląskiej, Dąb Goduli zostaje ustanowiony pomnikiem przyrody ożywionej. Wniosek w tej sprawie dwukrotnie składało Rudzkie Towarzystwo Przyjaciół Drzew - Organizacja Pożytku Publicznego.
VIII 2014	Ruda Śląska: Nakładem Rudzkiego Towarzystwa Przyjaciół Drzew OPP i Miejskiej Biblioteki Publicznej w Rudzie Śląskiej ukazuje się praca zbiorowa pt. <i>Godulowe silva rerum</i> , pod redakcją Barbary i Adama Podgórskich.
2014	Katowice: W czasopiśmie „Forum Nauczycieli” 3 (55) 2014: ukazuje się publikacja Barbary i Adama Podgórskich: <i>Postać i dokonania Karola Goduli w edukacji regionalnej</i> .
XII 2015	Ruda Śląska: W Śląskim Parku Przemysłowo-Technologicznym odbywa się podsumowanie konkursu dla młodzieży pn. „Najlepszy pomysł biznesowy – współcześni naśladowcy Karola Goduli”.
I 2016	Katowice: W kwartalniku <i>Fabryka Silesia</i> ukazuje się część dramatu napisanego przez Krzysztofa Karwata w latach 2014-2015, pt.: <i>Godula albo Diabeł z Rudy</i>
2016	Ruda Śląska: Nakładem Rudzkiego Towarzystwa Przyjaciół Drzew OPP i Miejskiej Biblioteki Publicznej w Rudzie Śląskiej ukazuje się praca pt. <i>Godulowe bajdy. Legendy o Karolu Goduli</i> , pod redakcją Barbary i Adama

	Podgórskich.
2017	Kopice: Maciej Mischok rzuca inicjatywę restauracji mauzoleum Joanny i Hansa Ulryka Schaffgotschów w Kopicach.
2017	Ruda Śląska: W odkopanych piwnicach byłego domu Karola Goduli w Rudzie powstaje bar: „Piwnica U Czarta.
2019	Bytom, Ruda Śląska: Obchody 110. rocznicy sprowadzenia szczątków Karola Goduli do Szombierek.
30.08.2019	Ruda Śląska Chebzie. W Miejskiej Bibliotece Publicznej odbył się sympozjon pi. Powrót Króla Cynku, w ramach obchodów 110. rocznicy sprowadzenia szczątków Karola Goduli do Szombierek. Referaty wygłosili: W ramach sympozjonu prelekcje wygłosili: Jerzy Ciurlok "Joanna Gryzik - złota panna", Krystian Gałuszka - "Karol Godula - późne ojcostwo" oraz Adam K. Podgórski - "Epitafia Godulowe"
30.08.2019	Ruda Śląska Chebzie – Stacja Biblioteka. Uroczyste otwarcie Galerii Fermata Godula, poprzedzające sympozjon „Powrót Króla Cynku” oraz wystawę Orzegowskiej Grupy Twórców Kultury "Czapla".
31.08 2019	Ruda Śląska Orzegów: Grażyna Dziedzic, prezydent miasta Rudy Śląskiej odsłoniła pamiątkową tablicę poświęconą Karolowi Goduli na budynku Miejskiej Biblioteki Publicznej - Centrum Inicjatyw Społecznych „Stary Orzegów”. Autorem tablicy jest Krystian Gałuszka.
31.08.2019	Ruda Śląska Orzegów: odbył się festyn poświęcony pamięci Karola Goduli, zorganizowany przez Towarzystwo Miłośników Orzegowa.
1.09.2019	Bytom Szombierki, Kościół pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa. Uroczysta msza święta z okazji 110. rocznicy sprowadzenia szczątków Karola Goduli do Szombierek, odprawiona przez biskupa prof. Jana Kopca.

Bibliografia:

Archiwum Państwowe w Katowicach Zespół Akt 674 Amstgericht Beuthen, jednostki nr 859; 870; 89 0; 913; 993

Ks. Emil Drobny: *Rodzina Godulów*, w: „Zaranie Śląskie” 1955 nr 11. z. 3

Jan S. Dworak: *Choroba, śmierć i pogrzeb Karola Goduli*, (brak numeracji stron), w: *Biografika Rudy Śląskiej*, Ruda Śląska 1980, mps w Muzeum Miejskim w Rudzie Śląskiej, sygnatura 264M.

Jan S. Dworak: *Dom Karola Goduli w Rudzie. Do redakcji „Gońca Górnośląskiego” w Chorzowie, z prośbą o opublikowanie*, (brak numeracji stron), w: *Biografika Rudy Śląskiej*, Ruda Śląska 1980, mps w Muzeum Miejskim w Rudzie Śląskiej, sygnatura 264M.

Jan S. Dworak: *Kamienie milowe w życiu Karola Goduli*, s. 6, w: *Biografika Rudy Śląskiej*, Ruda Śląska 1980, mps w Muzeum Miejskim w Rudzie Śląskiej, sygnatura 502 D.

Jan S. Dworak: *Karol Godula pionier przemysłu cynkowego na Górnym Śląsku*. Ruda Śląska 1977, maszynopis w Dziale Zbiorów Specjalnych Biblioteki Śląskiej w Katowicach, sygn. R 1805 III

Jan S. Dworak: *Karol Godula pionier przemysłu cynkowego na Górnym Śląsku*. Opole 1979

Jan S. Dworak: *Karol Godula pionier przemysłu cynkowego na Górnym Śląsku*. Wydania II. Opole - Ruda Śląska, 1995

Jan S. Dworak: *Korespondencja dotycząca postaci przemysłowca śląskiego Karola Goduli*, teczka w Dziale Zbiorów Specjalnych Biblioteki Śląskiej w Katowicach, sygn. R 1806 III

Jan S. Dworak: *Perspektywiczna ocena działalności Karola Goduli na Śląsku*, (brak numeracji stron), w: *Biografika Rudy Śląskiej*, Ruda Śląska 1980, mps w Muzeum Miejskim w Rudzie Śląskiej, sygnatura 264M.

Jan S. Dworak: *Szkice i materiały do monografii Karola Goduli*, teczka w Dziale Zbiorów Specjalnych Biblioteki Śląskiej w Katowicach, sygn. R 1808 III.

Jan S. Dworak: *Szkice o Karolu Goduli pionierze przemysłu śląskiego*, Ruda Śląska 1974, mps w Muzeum Miejskim w Rudzie Śląskiej, sygn. 378-D.

Jan S. Dworak: *Wspomnienie o Karolu Goduli*, (brak numeracji stron), w: *Biografika Rudy Śląskiej*, Ruda Śląska 1980, mps w Muzeum Miejskim w Rudzie Śląskiej, sygnatura 264M.

Jan S. Dworak: *Wypowiedzi o Karolu Goduli osób współczesnych*, (brak numeracji stron), w: *Biografika Rudy Śląskiej*, Ruda Śląska 1980, mps w Muzeum Miejskim w Rudzie Śląskiej, sygnatura 264M.

Jan S. Dworak: *Znaczenie Karola Goduli dla Rudy Śląskiej*, (brak numeracji stron), w: *Biografika Rudy Śląskiej*, Ruda Śląska 1980, mps w Muzeum Miejskim w Rudzie Śląskiej, sygnatura 264M.

Jan S. Dworak: *Źródła bogactwa Karola Goduli*, (brak numeracji stron), w: *Biografika Rudy Śląskiej*, Ruda Śląska 1980, mps w Muzeum Miejskim w Rudzie Śląskiej, sygnatura 264M.

Izabela Kaczmarzyk: *W cieniu mitu. Rzecz o Karolu Goduli*, Ruda Śląska 2007

Karol Godula pionier przedsiębiorczości, redakcja Jadwiga Popławska-Mszyca, Chorzów 2002

Karol Godula. W 160. rocznicę śmierci, redakcja merytoryczna Michał Lubina, Ruda Śląska 2011

Rafał Kowalski: *Dzieje rodu hrabiów von Ballestrem na Górnym Śląsku w latach 1798 – 1945*, Ruda Śląska 1998

Michał Lubina (redakcja): *Karol Godula w 160. rocznicę śmierci*, Ruda Śląska 2011.

Karl Franz Mainka: *Historie z przeszłości: Zdziwiający życie górnośląskiego króla cynku, Karola Goduli*, „Oberschlesien in Bild“ nr 2 z 1932 roku (8 I 1932); s. 4-5 oraz „Oberschlesien in Bild“ nr 3 z 1932 roku (15 I 1932); s. 2

Grzegorz Bolesław Marek: *Historia majoratu pławniowickiego*, [b.m; b. d.]. mps w Muzeum Miejskim w Rudzie Śląskiej

Materiały dotyczące Karola Goduli, zebrane przez Komisję Kurta Urbanka z Berlina w 1943 r.; Archiwum Państwowe w Katowicach, sygn. Schaff. G1 670 a

Monografia Gminy Godula, opracowana pod redakcją Józefa Stolarza, Godula 1934

Barbara i Adam Podgórcy: *Epitafia Godulowe*, w: *Karol Godula w 160. rocznicę śmierci*, redakcja merytoryczna Michał Lubina, Ruda Śląska 2011.

[Rec] - Damian Reclaw: *Wielkie postacie górnośląskiego przemysłu od końca XVIII do początków XX wieku*, w: *Rocznik Muzeum w Gliwicach, tom X Ludzie i dzieła*, Gliwice 1995.

Władysława Ślęzak: *Niezwykłe dzieje testamentu Karola Goduli*, Zabrze 1990.

Władysława Ślęzak: *Joanna i Hans Ulryk Schaffgotschowie jako fundatorzy kościołów w okolicy Bytomia*, Bytom 1994.

Kurt Urbanek: *Carl Godulla: (Auszug aus der Dr Urbanek'schen Arbeit "Carl Godulla und sein Werk")*, maszynopis w Dziale Zbiorów Śląskich Biblioteki Śląskiej w Katowicach, sygn. III 148530.

Aleksander Widera: *Parafia rudzka i biskupicka. Ich dawne i dzisiejsze stosunki*, Ruda Śląska około 1966, mps. pow. w Miejskiej Bibliotece Publicznej w Rudzie Śląskiej.

20 lat Towarzystwa Przyjaciół Miasta Rudy Śląskiej. 10 lat Muzeum Społecznego, Ruda Śląska 1987.